

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Jeg synes, der er et par ting, vi skal have sat på plads allerede på nuværende tidspunkt i debatten.

Hr. Ole Vagn Christensen talte om, at med den model, vi har i dag, har vi heldigvis et meget, meget stabilt arbejdsmarked. Hvorfor skulle vi ikke have det, blot fordi det bliver muligt at melde sig ind i en tværfaglig a-kasse? Hvad er det ved tværfaglige a-kasser, der vil få hele det danske arbejdsmarked til at skride sammen? Hvad er det, der vil gøre det danske arbejdsmarked fuldstændig ustabil? Det hørte vi ikke ét eneste argument for. Vi hører bare truslerne, trusler uden indhold. Selvfølgelig vil man kunne opretholde et stabilt arbejdsmarked med tværfaglige a-kasser.

Det er rigtigt, at de fagspecifikke a-kasser klart har en større viden om faglige detaljer, ingen tvivl om det, og det er godt, at de har det speciale, men ændrer det på behovet for eller muligheden for, at man kunne lave tværfaglige a-kasser? Nej, det gør det selvfølgelig ikke, for hvem er det, som i sidste ende skal vælge, hvilken a-kasse man vil stå i? Jo, det er den enkelte lønmodtager. Hvorfor kan den enkelte lønmodtager ikke selv få lov til at træffe det valg?

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg synes også, at hr. Ole Vagn Christensen bevæger sig lige lovlig langt ud, for hr. Ole Vagn Christensen argumenterer for, at medmindre man har kendskab til medlemmet, kan man overhovedet ikke gøre noget, når vedkommende bliver arbejdsløs.

Så jeg vil godt spørge hr. Ole Vagn Christensen: Jamen hvad så med arbejdsformidlingen? Arbejdsformidlingen er jo ikke brancherelateret eller afgrænset på nogen måde og har ikke noget fagspecifikt kendskab til personen. Betyder det så, at Socialdemokraterne nu går ind for, at arbejdsformidlingen skal splittes op, så man får specifikt kendskab til hvert område, og sådan at de arbejdsløse lønmodtagere skal rende rundt og flytte arbejdsformidling? Det, der vel er hr. Ole Vagn Christensens motiv, er vel den sædvanlige tilknytning til fagbevægelsen, altså til LO.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Det var et par interessante spørgsmål, men vi har jo haft dem indtil flere gange, og derfor skal jeg prøve at gøre det meget kort.

Jeg forstod på hr. Tom Behnke, at hr. Tom Behnke anerkendte, at en fagspecifik kasse selvfølgelig er en kasse, som ved noget om sine medlemmer, som ved noget om det område, det drejer sig om. Tak for den anerkendelse.

Det, der så ligger videre, er, om man skal kaste det ud i et eksperiment. Jeg forstår, at det er hr. Tom Behnke indstillet på, ellers havde han jo ikke været medforslagsstiller, men det er vi ikke med på, og derfor gik jeg imod det, på den måde som jeg gjorde, for vi mener, at de arbejdsløse skal have det bedste af det bedste. Det giver også den bedste stabilitet i det her samfund.

Så til spørgsmålet om arbejdsformidlingen. Hvis man læser loven, hvis man læser bekendtgørelsen, hvis man læser det hele, vil man se, at der også står noget om, at man samarbejder, og derfor får man tilført den nødvendige viden, også omkring de fagspecifikke forhold, således at man er i stand til at garantere disse ting.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Det er rigtigt, at de fagspecifikke a-kasser har en klart større viden om faglige detaljer. Det skal der ikke være tvivl om, men fordi slagteren har den største viden om kød, ostehandleren om oste, grønthandleren om grøntsager, blomsterhandleren om blomster, kolonialhandleren om købmandsvarer, mejeristerne om mejerivarer, så udelukker det jo ikke, at man i Danmark har f.eks. Brugsen, Obs, Bilka, Føtex og lignende. Altså har supermarkeder, hvor man udbyder alle de forskellige varer. Og vi har jo ikke set, at Socialdemokratiet af hensyn til forbrugerne forbyder, at man laver supermarkeder, selv om de jo kunne blive vildledt i disse supermarkeder. Det har vi da ikke hørt Socialdemokratiet sige.

Og det er jo egentlig det, der gør sig gældende her, hvor vi i dag har en række specielle a-kasser med hver deres lille faglige speciale. Hvorfor kunne man så ikke få lov til at lave nogle tværfaglige, sådan at forbrugeren, dvs. lønmodtageren, kan vælge, hvor han vil gå hen? I dag har lønmodtageren ingen muligheder for at vælge.